

GEDACHTENSPINSELS IN DE 'COLORADO ALSACIEN'

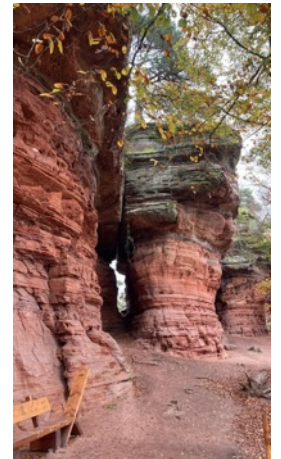
Deze week zijn we in de Elzas, bij de jongste zus van Pauly om voor de mama te zorgen. Het is een goede gelegenheid om dit gedeelte van de Elzas te verkennen, dichtbij de Duitse grens. Gisteren een geweldige wandeling gemaakt in wat de Colorado Alsacien wordt genoemd. Zoals gewoonlijk spookten er wat gedachtenspinsels door mijn hoofd. Ik wil er graag enkele met jullie delen...

INDRUKWEKKEND MOOI!

Ik kon mijn ogen amper geloven toen ik daar aankwam. Ik wist niet dat er zoiets was in het noorden van Frankrijk. Een waar wandelparadijs. Volgens de wetenschappers is die pracht ontstaan zo'n 25 miljoen jaar geleden. Bijbeluitleggers schuiven de zondvloed naar voren, zo'n 6000 jaar geleden. Voor mij deed dat er niet echt toe. Ik was gewoon overdonderd door de imposante schoonheid.

Ergens onderweg stond een inscriptie in een houten paneel: *'De wereld is prachtig, je kunt steeds weer iets nieuws ontdekken, waarvoor je danken kunt en dat je blij maakt.'* Misschien is dit iets wat we nog meer moeten leren: gewoon genieten van al het mooie dat er nog altijd is, in de wereld (en ook in de mensen!) om ons heen.

OVER STENEN SPRINGEN

Op sommige plaatsen was het pad bezaaid met stenen en rotsblokken. In een afdaling met grote keien stond er weer een houten plakkaat: *'Soms legt het leven ons stenen in de weg, zodat we kunnen leren springen.'* Zelf geloof ik niet zoals sommigen, dat het God is die stenen op onze weg legt. Het leven is gewoon wat het is. Wat de Bijbel wel leert is dat ook minder positieve gebeurtenissen ten goede kunnen bijdragen (Romeinen 8).

Zalig hij of zij die door de wederwaardigheden des levens 'leert springen'! In zijn Bergrede noemde Jezus hen 'zalig'! ASJRE!

BANKZITTERS

Onderweg kwam ik meerdere rustbanken tegen. Af en toe rust nemen is belangrijk, dat leert ook de sabbat. En we moeten elkaar rust gunnen (ook in het kader van de kerk!)

Er was wel iets wat me tot nadenken stemde. Boven op de hoogste heuvel waren er twee bankjes. Wel speciale: eenzitters. Je komt boven, gaat lekker zitten en kijkt uit hoog boven de vallei. Misschien voel je je hoogverheven boven alles en iedereen (wat helaas wel vaak voorkomt in de maatschappij, en zelfs bij gelovigen die denken dat ze 'het bereikt hebben').

Zo'n 20 meter verderop is er nog zo'n bankje, en ook daar kan iemand gaan zitten. Je kunt wel niet communiceren met elkaar, je kunt je ervaringen niet delen.

Natuurlijk mag je best wel eens op je eentje tot rust en op adem komen. Maar toch...

Onderaan diezelfde heuvel, omringd door die prachtige kleurrijke rotsformaties, stond ook een bank. Eentje waar je samen kunt uitrusten voor je begint aan de beklimming. Eentje waar je makkelijk brood en water kunt delen. En het kan zelfs nog anders. Naar het einde van de wandeling toe kwam ik weer banken tegen:

Nu waren ze half naar elkaar toegekeerd, zodat je elkaar in de ogen kunt kijken en vlot met elkaar kunt praten. Een illustratie van wat we in de donderdagavond studies gezien hebben: mensen zijn geschapen om elkaars vis-à-vis te zijn (Genesis 2)!

Zo, genoeg gepalaverd. 't Is maar: de Elzas is een bijzonder mooie en gevarieerde streek, een bezoekje meer dan waard. En... voor mij althans, werkt het heel erg inspirerend.

O ja, tot slot nog dit: tussen de vele houten inscripties kwam ik ook deze tegen:

*Vele kleine mensen,
op vele kleine plaatsen
die vele kleine dingen doen
zullen het gezicht van deze wereld
veranderen.*

*** Volgend bijbelmoment: donderdag 14 november om 19.30 u.
Iedereen van harte welkom op [ZOOM!](#)**

Sabbat 9 november komt Alain Meersseman preken. Op 16 november is het de beurt aan Stefaan De Wever. Morgen, 9 november is 'onze Marc' jarig. Alvast een lekkere taart toegewenst (en natuurlijk nog heel veel gelukkige jaren!).

